

2. Сучасні форми проведення годин класного керівника.
3. URL: <https://vseosvita.ua/library/sucasni-formi-provedenna-godin-klasного-kerivnika-49731.html>
4. Казка про доброго Петрика.
5. URL: <https://dytpsyholog.com/2015/03/28/казка-про-доброго-петрика/>
6. У світі цікавої лексикології.
7. URL: http://moyblogurokdobra.blogspot.com/p/blog-page_32.html

8. Добра не оціниш, поки його сам не зробиш.
9. URL: <https://nuschool.eu/method/literature/287.html>
10. Виховний захід «Людина починається з добра»
11. URL: <https://naurok.com.ua/vihovniy-zahid-lyudina-pochinaetsya-z-dobra-396747.html>
12. Виховна година «Подорож у країну Вихованості»
13. URL: <https://naurok.com.ua/vihovna-godina-na-temu-podorozh-u-kra-nu-vihovanosti-106708.html>

Н.П. Алілуйко,

учитель початкових класів Тальнівського навчально-виховного комплексу "загальноосвітня школа I-III ступенів №1-гімназія" Тальнівської міської ради Черкаської області

ТАЛЬНІВЩИНО, СВЯТА МОЯ КОЛИСКО!

РОЗРОБКА ВИХОВНОГО ЗАХОДУ ДЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Мета: формувати ключові компетентності:

- вміння вчитися: Дати дітям загальне розуміння про маленьку батьківщину- частину України. Ознайомитися з населеним пунктом, в якому живемо;
- громадянську: вчити працювати в колективі, самостійно, в парах, групах;
- загальнокультурну: виховувати культуру мовлення, вміння говорити літературною мовою, театралізувати;
- соціальну: розвивати важливість пізнання історії рідного краю;
- предметну: виховувати любов до рідного краю та України.

Обладнання: альбом, «моє рідне місто», виставка книг письменників Тальнівщини (В.І Нерубайського, М.Вовка, І.А Нерубайського), маски казкових героїв, макет дерева побажань, мультфільм про трипільців.

Хід заходу

Вчитель. Тальнівщина - край, багатий працюючими та творчими людьми, має древню хліборобську історію. Навіть єгипетські піраміди молодші за трипільські поселення-гіганти, віднайдені на території району.

Щасливі ми, що народились і живемо на барвінком уквітчаній, зеленню закосиченій предковічній прадідівській українській землі.

Тут корінь нашого українського народу, що сягає сивої давнини. І наше сьогоднішнє свято приурочене єднанню минулого і сьогодення.

Адже буття народу - у його душі,
Життя народу у його оселі.

Учень. Ми, українці, нація прадавня,
На цій Землі — багато тисяч літ.
Культурою й традиціями славна,
І багатючий в нас духовний світ.
Учень. Як із давніх пір ведеться, -
Хліб святий до свята подається!
Хлібом-сіллю Вас ми зустрічаєм.
І у нас на святі всіх вітаєм!

Вчитель. Хліб і сіль на вишитому рушнику – одвічні людські символи українців, висока ознака гостинності нашого українського народу. Прийняти рушник, поцілувати хліб символізувало духовну єдність, злагоду, глибоку пошану і повагу.

Вчитель

Просимо прийняти хліб – сіль господаря нашої шкільної оселі, як символ єднання двох поколінь сивочолої мудрості і таких ще молодих зелених паростків майбутнього України.

Учень. Хліб і пісня, праця і дозвілля -

В українців так було віки.
Звичаї ці линуть від Трипільля,
Від води прадавньої ріки.

Учень. Вишита колоссям і калиною,
Вигойдана співом солов'я,
Звешся величаво - Україною,
Земле зачарована моя.

Учень. У всіх людей одна святиня,
Куди не глянь, де не спитай,
Рідніша їм своя пустиня,
Аніж земний в чужині рай.

Їм красить все їх рідний край.

Нема без кореня рослини,

А нас, людей, без Батьківщини.

Учень. Моя Україна – широкі простори:
Поля і левади, долини і гори...

Молитва і пісня, і слово натхненне,
--З чого почалась Україна для мене?..

Чи з пісні тієї, що в небо злітає,
Чи з рідної мови, що звуками грає,
А чи з «Отчєнашу», що мати навчає?..

Вчитель. Із пісні, дитино, що в небо злітає,
Із рідної мови, що звуками грає,
Із тої молитви, що мати навчає,
Твоя Україна себе починає..

Пісня «Де найкраща є земля»

Учень. Земля моя, земля найкраща в світі,
Ось тут моє коріння і рідня.
Бо тут мого дитинства сонце світить,
Я тут расту і тут живу щодня.
Учень. Моя батьківщина - це наша сім'я,

Затишний куточок і хата.
Це мама, татусь, бабуся, дідусь і я.
Всі рідні і друзів багато.

Учень. Моя Батьківщина – ліси і поля.
Від них в нас і радість і сила,
Це та найсвітліша і рідна земля,
Що кожного з нас народила.

Д. Павличко «Де найкраще місце на землі»

Де зелені хмари яворів
Заступили неба синій став,
На стежині сонце я зустрів,
Привітав його і запитав:
— Всі народи бачиш ти з висот,
Всі долини і гірські шпилі.
Де ж найбільший на землі народ?
Де ж найкраще місце на землі?
Сонце усміхнулося здаля:

— Правда, все я бачу з висоти.
Всі народи рівні. А земля
Там найкраща, де вродився ти!
Виростає, дитино, й пам'ятай:
Батьківщина – то найкращий рай!

Казка «Де найкраще в світі жити?»

Марія Морозенко

У зеленому ярочку, Біля синього струмочка
Раз зібралися звірята Стали думати – гадати:
«Де найкраще в світі жити?»

Каже зайчик: – Знаменита

У лісочку нірка є,
Царство славнеє моє.

Нірка затишна,
тепленька,
Мохом встелена м'якеньким
Вовк за мною гнатись стане,
Скочу в нірку – не дістане.

Жаба квакнула сердито: –

Кажеш, нірка знаменита?

Твоя хатка, кожен знає,

Від біди не заховає.

Ква-ква, що пусте молоти.

Дім найкращий, це болото.

Взимку вас мороз лякає,

Влітку сонце припікає.

А мені, в болоті дивнім,

І не жарко, і не зимно.

Засміявся горобець:

– Ну, і жаба, молодець!

Цвінь-цвірінь, всіх розсмішила,

Що болото розхвалила.

А про Чаплю ти забула?

Цвінь-цвірінь, усі ми чули,

Що в болоті та у лісі

Страшно жити. А у стрісі

Дім найкращий, найлюбіший,

Найбагатший, найсмачніший.

Цвінь-цвірінь, завжди зернинку

Я знайду біля будинку.

Бджілка крильця опустила,

Біля зайчика присіла:

– В мене часу небагато,

Бо я мушу працювати.

Але на таку розмову

Я скажу вам своє слово.

Є на пасіці старенькій

Вулик з дощечок гарненький,

То мій дім. Весь день літаю,

З квіточок нектар збираю.

А на ніч, забувши втому,

Поспішаю я додому.

Заперечу вам усім:

Вулик – ось найкращий дім!

Мишка тонко пропищала:

– Мама так мене навчала:

«Не ходи, моя маленька,
На ту пасіку гарненьку.
Не ходи, моя дитино,
Бо ти там умиш загинеш.
Біжи в поле, у пшениці
Завжди є чим поживитись...
Довго ще, мабуть, малята,
Сперечалися б звірята.
Та в цю пору до ярочка,
До чистенького струмочка
Сам лелека прилетів,
На траву шовкову сів.
Найхоробріший зайчишко
Підійшов до нього близько,
І сміливо запитав:

– Знаю, скрізь ти побував.

Всіх нас можеш розсудити:

Де найкраще в світі жити?

І сказав усім лелека:

– Я не раз літав далеко

За високі сиві гори,

За широке синє море.

Там є, друзі, все, що хочеш.

Та я жити там не хочу.

Щовесни додому лину

В рідний край, на Україну.

Хоч гніздо моє стареньке.

Деревце під ним кривеньке.

Дім свій сам я збудував,

Сам по прутуку складав.

На землі всій, добре знаю,

Дому кращого немає...

Вам, малесенькі звірята,

Я пораду хочу дати.

Бережіть ось цей куточок,

Де тече малий струмочок.

Бо усіх вас він зріднив,

Кожного чогось навчив.

Бережіть ліси, садочки...

Бережіть поля, гайочки,

Бо усе це, до краплини,

Дім наш, частка Батьківщини.

Вчитель. Слово Батьківщина росте з нами
тихо, як тихо ростуть дерева і квіти, сходять сонце
і гладить по голівці татова і мамина рука. Любов
до великої Батьківщини завжди починається з
любви до Батьківщини маленької – рідного міста.

Це наш батьківський край, наша маленька
батьківщина, де вперше ми побачили світ, ясне
сонечко, дрібні сльозинки дощу, чисту шовковисту
травичку і першу стежечку, по якій зробили
самостійні кроки. Це земля наших батьків,
дідів і прадідів, історію якої ми повинні завжди
пам'ятати.

Чи є щось для людини святіше й дорожче, як
рідний край, земля її батьків, дідів і прадідів? Де б ми
не були, куди б не їздили завжди поспішаємо додому,
до рідного порогу. Ця життєва істина відображена і
в народній мудрості: «Кожному мила своя сторона»,
«Кожна травинка на своєму корені росте», «За
рідною землею і в небі скучно».

Учень. У всіх є мала батьківщина –

Село або місто своє.

До тебе душа моя лине,

Колиско дитинства, Тальне.

Вчитель. На берегах Тікича – річки неспокійної
– місто чудове виросло з калини чистої, виросло
з серця доброго, виросло з поля щедрого наше
Тальне.

Учень. Ой, Тальне моє над Тальнянкою,

Простелилося вишиванкою!

Верболозами і калиною

Повінчалось з Україною.

Учень. Колись русичів шлях
Тут проліг у полях:

На Синюсі – орда, бузувіри.

Коні падали з ніг,

Був потрібен нічліг –

І ось місце звабливе зустріли.

Учень. Кругом – верби, тальник.

Зупинивсь провідник.

Князь промовив до воїв словами:

Місце тальне, ріка

Учень

Із прадавніх віків

Між крутих берегів,

Де у Тікич впадає Тальянка,

Де вода камінь б'є,

Рідне місто моє

День за днем зустрічає світанки.

Учень

В промінні сонця, як перлина,

Зачарувало ти мене,

Моя маленька батьківщина,

Моя любов, моє Тальне.

Учень

Моє Тальне, це не лише Тальянка,

Не тільки Тікич поміж сивих скель.

Це мамина сорочка – вишиванка,

Тепло і ласка батьківських осель.

Учень

Моє Тальне – це пагорби й долини.

І лісопарку чарівний розмай.

Це цвіт верби й калини.

Це водопаду чистий водограй..

Учень

Моє Тальне – це чудо храм Господній.

Апостолів Святих Петра й Павла.

Це графський замок, подиву достойний.

Усе це наша пам'ять зберегла.

Учень

Моє Тальне – це хліборобська слава.

Що від Трипільля йде через віки..

Це часточка Української держави.

На берегах прадавньої ріки.

Учень

Ми від трипільців, від золотого поля.

Йде від трипільців хліборобський рід.

У нас правічна неповторна доля.

І неповторний український світ.

Учень

Тут хліб ростили орії – трипільці.

Міста і села зводили в полях.

Тут обробляли землю черняхівці.

Свій неповторний торували шлях.

Пісня про Тальне

Вчитель. У кожного населеного пункту є своя історія, переказана із покоління в покоління. Є така історія і в нашого містечка. Воно постало з висот, таємниць трипільської культури. В наших краях займався ранок землеробського світу. Біографія Тальнівського району має безліч сторінок, пов'язаних із землеробською справою, вирощуванням хліба, господарюванням в садах, на пасовиськах, біля річок.

Трипільська культура – одне з яскравих явищ стародавньої історії Європи..

Вчитель. Мешкали трипільці у малих і великих поселеннях, розташованих на берегах річок. Будинки розташовували колом, овалом, з'єднувалися глинобитними перемичками, завдяки чому утворювалася суцільна стіна, яка захищала поселення з усіх сторін. Перші протоміста були двоповерхові і триповерхові.

Вчитель. Трипільці вирощували три види пшениці. Землю обробляли роговими та дерев'яними

ралами. Врожай збирали серпами і зберігали у спеціальних посудинах, зернових ямах, обмащених глиною. За півтора десятка літ на Тальнівщині відкрито 23 прадавніх протоміст, у яких жили оріяни.

Мультфільм. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ifNcGGPm-IM>

Учень. Цвіте у нас під хатою калина.

Верба схиляє віти до води.

Горнімося родина до родини –

І на землі ми будемо завжди.

Учень. Тальнівщино, свята моя колиско!

Чарівний краю, рік, лісів, степів.

Тобі вклоняюсь, рідна, низько – низько

За те, що рід ведеш з прапра віків.

Учень. Ти пахнеш хлібом, квітами, медами.

Тальнівська земле, мамина краса,

Ти славишся невтомними руками.

І піснею злітаєш в небеса.

Учень. Тальнівщино! Козацька вічна слава,

Народна мудрість, пісня Кобзаря!

З таких, як ти, зродилася держава.

України засвітилася зоря.

Учень. Не можна Тальне не любити,

Що тоне в квітучих садах.

Тальнівців таких працюючих

І хліб золотий на ланах.

Століття минуло двадцятьє.

А що нам готує нове?

Будуймо майбутнє завзято.

Нехай розквітає Тальне!

Учень. Не забуваймо отчого порогу:

В життя стежина звідси пролягла.

Щаслива будь, багата і розлога,

Тальнівська земле, серцю дорога.

Пісня «Доброго ранку»

Вчитель. Подивимось на своє небо і думкою, як у пісні полинемо до сонця і зірок, глянемо на трепетну землю і тоді відкриється нам, на зелено – голубому лику планети край, що нагадує собою серце – це Україна. Як немає кращого неба, ніж небо України, так і немає кращої землі, ніж Україна. І це все чудовий сад Божого творіння.

Діти, бережіть свою державу, цінуйте її минуле і будуйте краще майбутнє!

Вчитель. Сьогодні у нелегкий для України час, сповнений страждань, страшних випробувань, втрат, розпачу, болю, мужності, незламності, героїчного спротиву, Тальнівська громада не може залишатися осторонь. Кожна допомога кожен внесок – це ще один крок до перемоги, ще одна підтримана пара рук, ще одне врятоване життя.. Міська рада невпинно працює, щоб забезпечити наших захисників усім необхідним, адже сьогодні міцний тил – це запорука незламного фронту. Кожен, хто допомагає армії, хто віддає частинку себе заради спільної справи, наближає день, коли Україна зустріне світанок у мирі.

Настане скоро світлий день,

Війна скінчиться, ворог щезне,

Ми вирвемося з пекла, ми не вмерем,

В долонях Бога Україна вся воскресне!

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вірші дітей про війну. URL: <https://dity.in.ua/statti/virshi-i-kazki-dlya-ditey/virshi-pro-viynu-dlya-ditey>
2. Мультфільм URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ifNcGGPm-IM>
3. Нерубайський В.А. Небо душі людської. Черкаси. 2013. С.168.
4. Нерубайський І.А. На березі життєвої рік. Черкаси. 2011. С.-132.
5. Чабаненко Ю.Ой Тальне моє над Тальянкою. Черкаси. 2010, С.114.